

Sygn. akt VI U 34/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: starszy protokolant sądowy Marzena Szablewska

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2018 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania P. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia (...)znak: (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.

o zasiłek chorobowy

orzeka:

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje odwołującemu P. C. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 10 października 2016 roku do 18 listopada 2016 roku.

Sygn. akt VI U 34/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...), znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. odmówił P. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 10 października 2016 roku do 18 listopada 2016 roku. W uzasadnieniu decyzji ZUS podał, że P. C. nie podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 1 października 2016 roku, gdyż za październik 2016 roku nie została opłacona należna składka na to ubezpieczenie w ustawowym terminie. Niezdolność do pracy powstała dnia 10 października 2016 roku, czyli w okresie, kiedy nie podlegał on ubezpieczeniu chorobowemu. Ponadto ZUS podał, że P. C. został wezwany na badanie przez lekarza orzecznika ZUS na dzień 2 listopada 2016 roku, mimo odbioru wezwania nie stawił się on jednak na badanie w wyznaczonym dniu, wobec czego zaświadczenie lekarskie seria (...) wydane na okres od dnia 10 października 2016 roku do dnia 18 listopada 2016 roku straciło ważność z dniem 2 listopada 2016 roku.

Dnia (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. wydał decyzję, znak: (...), zamienną za decyzję z dnia (...), znak: (...), którą odmówił P. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 3 listopada 2016 roku do 18 listopada 2016 roku. W uzasadnieniu ZUS podał, że P. C. został wezwany na badanie przez lekarza orzecznika ZUS na dzień 2 listopada 2016 roku, mimo odbioru wezwania nie stawił się on na badanie w wyznaczonym dniu, wobec czego zaświadczenie lekarskie seria (...) wydane na okres od dnia 10 października 2016 roku do dnia 18 listopada 2016 roku straciło ważność z dniem 2 listopada 2016 roku.

(decyzje z dnia 25.11.2016r. i z dnia 29.12.2016r. – akta organu rentowego)

Od powyższej decyzji P. C. wniósł odwołanie i podnosił, że nie mógł się stawić na badaniu dnia 2 listopada 2016 roku, gdyż nie wiedział o nim. Ponadto twierdził, że na pokwitowaniu odbioru wezwania na termin badania nie widnieje jego podpis, jest to podpis nieznannej mu osoby.

(odwołanie – k. 1)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy powtórzył argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 2 – 2 verte)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący się P. C. był niezdolny do pracy w okresie od 3 listopada 2016 roku do 11 listopada 2016 roku ze względu na uraz więzadłowy lewego stawu kolanowego, którego doznał w nocy z 8 na 9 października 2016 roku.

(dowód: opinia biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii – k. 21 – 21 verte)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. w ramach badania zaświadczenia lekarskiego wyznaczył na dzień 2 listopada 2016 roku termin badania odwołującego się przez lekarza orzecznika ZUS. Wezwanie na to badanie zostało wysłane odwołującemu listem poleconym na jego adres domowy. Wnioskodawca zamieszkuje w domu jednorodzinnym razem z żoną i dwójką małoletnich dzieci. Przesyłka od ZUS zawierająca wezwanie na badanie dla odwołującego się (przesyłka o nr (...)) została oznaczona jako doręczona dnia 18 października 2016 roku. Z taką datą pojawił się na potwierdzeniu odbioru podpis o treści (...), mający potwierdzać odbiór przesyłki. Podpis ten jednak nie został nakreślony przez P. C.. Również na karcie doręczeń przesyłek poleconych przechowywanej w dokumentacji P. P. pod nr (...) znajduje się zapis o treści (...). Jednak odpis nie został nakreślony własnoręcznie przez P. C..

(dowód: zeznania odwołującego się P. C. – protokół rozprawy z dnia 11.05.2017r. od 00:13:30 do 00:17:03, zeznania świadka S. C. – protokół rozprawy z dnia 12.09.2017r. od 00:02:03 do 00:08:45 i od 00:12:01 do 00:15:26, potwierdzenie odbioru – akta organu rentowego, karta doręczeń przesyłek poleconych – k. 89, opinia biegłego z zakresu pisma ręcznego – k. 38 – 56, opinia uzupełniająca biegłego z zakresu pisma ręcznego - k. 100 - 112)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane wyżej dowody, których wiarygodność nie została skutecznie zakwestionowana przez strony w toku postępowania.

Sąd oparł się na wnioskach zawartych w opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii, opinia ta została bowiem sporządzona w sposób rzeczowy i fachowy przez biegłego posiadającego specjalistyczną wiedzę. Ponadto strony nie kwestionowały wniosków tej opinii.

Sąd oparł się również na wnioskach zawartych w opinii głównej oraz opinii uzupełniającej biegłego z zakresu pisma ręcznego. Biegły w sposób fachowy i rzetelny przeanalizował zarówno podpis znajdujący się na kwestionowanym potwierdzeniu odbioru z ZUS-u, jak i podpis znajdujący się na karcie doręczeń nadesłanej przez Poczta Polska. Strony nie kwestionowały wniosków zawartych w obu opiniach biegłego. Zaś fachowe podejście i rzetelna analiza podpisów pozwala na oparciu się na wnioskach zawartych w tych opiniach.

Sąd uznał za wiarygodne w całości złożone w toku postępowania na rozprawie zeznania świadka S. C. oraz zeznania odwołującego się P. C., znajdują one bowiem potwierdzenie we wnioskach opinii biegłego z zakresu pisma ręcznego.

Odnośnie zeznań świadka M. W. (listonosza) Sąd miał na uwadze znikomą przydatność owych zeznań, świadek ten bowiem nie był sobie w stanie przypomnieć okoliczności doręczenia pisma zawierającego wezwanie ZUS na termin badania, nie był on w stanie wytłumaczyć czyj podpis znajduje się na potwierdzeniu odbioru.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie P. C. od decyzji odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego.

Zgodnie z regulacją z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. – Dz. U. z 2017 roku, poz. 1368, ze zm.; dalej jako: ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

W toku niniejszej sprawy ZUS podkreślał, że odwołującemu się odmówiono świadczenia tylko z uwagi na niestawienie się na badanie lekarskie. Zgodnie z art. 59 ust. 1 ustawy zasiłkowej prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawiania zaświadczeń lekarskich podlega kontroli. W celu kontroli lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych może przeprowadzić badanie lekarskie ubezpieczonego w wyznaczonym miejscu lub w miejscu jego pobytu (art. 59 ust. 3 pkt 1 ustawy zasiłkowej). Zakład Ubezpieczeń Społecznych wysłał do ubezpieczonego, za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, wezwanie, w którym określa termin badania przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (art. 59 ust. 5 ustawy zasiłkowej). W razie uniemożliwienia badania w wyznaczonym terminie zaświadczenie lekarskie traci ważność od dnia następującego po terminie badania (art. 59 ust. 6 ustawy zasiłkowej).

Z ustaleń Sądu wynika, że faktycznie ZUS wysłał, za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, wezwanie do stawiennictwa odwołującego się na badaniu przez lekarza orzecznika ZUS. Wezwanie to jednak nie zostało odebrane przez odwołującego się. Jak wynika z ustaleń poczynionych przez Sąd w niniejszej sprawie podpis znajdujący się zarówno na potwierdzeniu odbioru wezwania na termin badania, jak i na karcie doręczeń przesyłek poleconych Poczty Polskiej nie został nakreślony przez P. C.. Oznacza to więc, że w rzeczywistości odwołujący się nie otrzymał wezwania na badanie lekarskie przez lekarza orzecznika ZUS. W ocenie sądu zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu ZUS nie udowodnił, że skutecznie zawiadomił odwołującego się o terminie badania przez Lekarza Orzecznika. Oznacza to, że nie można w niniejszej sprawie zastosować regulacji z art. 59 ust. 6 ustawy zasiłkowej uznając, że zaświadczenie lekarskie traci ważność od dnia następującego po terminie badania. Decyzja ZUS odmawiająca odwołującemu się prawa do zasiłku chorobowego jest więc niezgodna z prawem, gdyż jest pozbawiona podstawy prawnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)